

[Søren Hansen]

Vi vil også se lidt mere på, om ikke vi kunne lette muligheden for at udstille genstande fra museet. Vi vil endvidere prøve at indføre en revisionsbestemmelse i loven.

Vi har drøftet det indre marked meget på det sidste. Vi har lige lettet de hårde hvidevarer for ½ mia. kr. Det kan godt være, der er nogle, der er blevet lykkeligere af det. Men hvis vi skal konkurrere ordentligt, så gør vi det ikke kun på hårde hvidevarer. Så gør vi det også ved at passe ordentligt på vores kultur. Derfor er dette lovforslag vigtigt. Derfor drejer det sig om at få gjort det bedre.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Hvis Folketinget en årrække tilbage havde diskuteret museer, ville vi have kunnet gøre det i bevidstheden om, at der nok ikke var så mange, der ville lytte til, hvad der blev sagt. Men når vi gør det i dag, ved vi, at vi rundt omkring i Danmark har en museumsbevægelse. Vi ved, at denne museumsbevægelse lokalt er stærkt knyttet til museer, der er opstået i årene forud. Det gør naturligvis, at vi, som den tidligere taler var inde på, står over for noget, der i høj grad er værd at drøfte, noget, der i høj grad er værd at tage alvorligt.

Jeg vil om ministerens lovforslag sige, at det jo er en revision, vi beskæftiger os med. Vi kunne i virkeligheden for år tilbage have forudset den diskussion, vi har her i dag. Meningen med en revision af en lov er jo, at man skal overveje, hvordan loven, som man reviderer, har fungeret, og jeg vil da gerne på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at den lov, vi har nu, synes vi vistnok har fungeret godt.

Men det, ministeren har ønsket, er at gå over til en ordning med faste tilskud til de ikkegodkendte statslige museer. Det er dem, der er omfattet af lovens § 12. Disse museer vil herefter modtage et årligt statstilskud til driften, og tilskuddet skal beregnes med udgangspunkt i statstilskuddet fra 1987.

Dernæst foreslår ministeren, at vi forenkler administrationen, decentraliserer den i overensstemmelse med regeringens politik i øvrigt og lægger godkendelse af budget og regnskaber og beretninger ud til de lokale myndigheder, der enten driver museet eller i hvert fald er hovedtilskudsydere til museet. Det er også meningen, at disse lokale myndigheder skal godkende vedtægterne.

Det tror jeg er en vældig god vej at gå, for vi inddrager dermed endnu et folkeligt led i arbejdet med vores museer. Vi tvinger de lokale myndigheder til at beskæftige sig med dem, til at interessere sig for dem. Jeg anser det for uhyre sundt, og jeg tror, det er noget af det, vi måske også vil kunne komme langt med på andre områder.

Det Konservative Folkeparti lægger vægt på, at enhedstanken i vores museumsvesen oprettholdes, og heri ligger vel, at det danske museumsvesen på mange måder skal være en helhed, der fungerer i samarbejde mellem museerne indbyrdes. Dermed undgår man tilstande, som man har set i andre lande, hvor museerne har ført krig mod hinanden, konkurreret med hinanden, eller i hvert fald ikke har samarbejdet som et samlet museumsvesen.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der opstår nogle problemer i forbindelse med denne lovgivning, og ministeren har, synes jeg, i bemærkningerne og i lovforslaget taget hensyn til de indvendinger, der kan være.

Jeg har ikke fulgt så forfærdelig godt med i debatten, at jeg vidste, at vi foruden at have danefæ – noget, vi jo alle sammen har kendt; somme tider har man endog kunnet føle sig som et – nu også skal til at operere med begrebet danekræ. Men dette og andet kan vi jo tale om under udvalgsarbejdet.

Jeg skal tilsige Det Konservative Folkepartis støtte til lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Både den konservative ordfører og også ministeren i et indlæg i dag i Berlingske Tidende giver udtryk for, at denne lov fra 1984 jo egentlig er en god lov, og at det, at man skal revidere den, egentlig er noget, man er tvunget til. Se, hvis det er det, der er baggrunden, så behøvede man jo ikke at ødelægge helheden i det danske museumsvesen bare for at få lov til at revidere loven.

For hvad er formålet med at gøre det, og hvorfor tror ministeren, at han ved at svække en velfungerende administration, som Statens Museumsnavn er, opnår en forenkling, når opfattelsen er, at Statens Museumsnavn er den billigst tænkelige måde at administrere den samlede museumsverden på og samtidig den mest decentrale? Det siger ministeren rent faktisk også i Berlingske Tidende i dag. De har